

Burgerschap van de Unie

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire TBV 2004/1

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Korpsbeheerders Politieregio's
– de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee

i.a.a.:

– de Voorzitter van het College van procureurs-generaal

Onderdeel: Stafdirectie

Uitvoeringsbeleid

Datum: 9 januari 2004

Ons kenmerk: HKUIT03-3856(AUB)

Code: TBV 2004/1

Juridische achtergrond: Richtlijnen

68/360, 73/148, 90/364, 90/365,

93/96/EEG, alsmede artikel 112

Vreemdelingenwet 2000

Bijlage: Model M18

Geldigheidsduur: Een jaar ingaand

twee dagen na publicatie in de

Staatscourant

Onderwerp:

– vervallen antecedentenverklaring

voor EU/EER-onderdanen en hun

familie- en gezinsleden

– geen automatisch verlies van ver-

blijfsrecht bij beroep op publieke mid-

delen door studenten, economisch niet-

actieven en gepensioneerden

– vervallen zelfstandigheidsmiddelen

van bestaan voor economisch niet-

actieven en gepensioneerde EU/EER-

onderdanen

– burgerschap van de Unie

Inleiding

In een met redenen omkleed advies van 3 april 2003 heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen kenbaar gemaakt dat een aantal van de in hoofdstuk B10 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 opgenomen regels in strijd is met de Richtlijnen 90/364/EEG, 90/365/EEG, 68/360/EEG, 73/148/EEG en 93/96/EEG.

Dit TBV geeft uitvoering aan dit advies en inzicht in de gemaakte keuzes.

Voorts zijn bij de uitvoerende dien-

sten vragen gerezen over de betekenis van en consequenties voor de uitvoeringspraktijk van het burgerschap van de Unie, bedoeld in de artikelen 17 en 18 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, hierna te noemen EG, en enkele uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

Door middel van dit TBV worden deze vragen beantwoord.

Toelichting

Met redenen omkleed advies

De Europese Commissie heeft medegedeeld dat het gaat om de volgende regels:

- economisch niet-actieve en gepensioneerde EU/EER-onderdanen moeten bewijzen dat zij zelfstandig en duurzaam beschikken over middelen van bestaan om een verblijfsvergunning te verkrijgen, waarbij de toezegging van een partner niet volstaat (B10/4.2.1.1);
- EU/EER-onderdanen moeten een ondertekend bewijs van goed zedelijk gedrag voorleggen om een verblijfsvergunning te verkrijgen (i.e: ondertekening antecedentenverklaring) (B10/3.3.1 en 4.1);
- een EU/EER-onderdaan kan de toegang tot Nederland worden geweigerd indien hij ten laste komt van de Staat of andere publieke organen (artikelen 8.5 en 8.7 Vb 2000; B10/2.2);
- het rechtmatig verblijf van een EU/EER-onderdaan komt van rechtswege te vervallen indien hij een beroep doet op de publieke middelen (B10/4.2.1.2, 4.3.1 en 4.3.2).

De artikelen 8.5, eerste lid, onder b, en 8.7, eerste lid, onder c, Vreemdelingenbesluit 2000, die in de praktijk niet werden toegepast, blijven buiten toepassing, aangezien hun toepassing niet verenigbaar is met de relevante Richtlijnen.

Aan een burger van de Unie kan daarom de toegang niet worden geweigerd op de enkele grond dat hij ten laste komt van de Staat of van andere openbare lichamen.

Burgerschap van de Unie

De burger van de Unie – dat is een ieder die de nationaliteit van een lidstaat bezit – wordt, als gevolg van de rechtstreekse werking van de artikelen 17 en 18 EG, geacht gemeenschaps-onderdaan in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 te zijn totdat onderzoek door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft uitgewezen dat die burger die hoedanigheid niet bezit. Voor gemeenschapsonderdanen gelden de rechtswaarborgen van Richtlijn 64/221/EEG, waaraan de artikelen 1.5 en 8.13 Vreemdelingenbesluit 2000 uitvoering geven. Op grond van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen d.d. 27 oktober 1977 (zaak 30/77 Bouchereau) geldt in dat geval overigens dat er sprake moet zijn van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt.

De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt gewijzigd als volgt.

Wijziging A2/2.2.1

De laatste zin van paragraaf 2.2.1 komt als volgt te luiden:

‘Voor iedere vreemdeling, uitgezonderd EU/EER-onderdanen, Zwitserse onderdanen en gemeenschapsonderdanen, geldt daarnaast de verplichting inlichtingen te verstrekken over het doel en de duur van het (voorgenomen) verblijf of over de verblijfsomstandigheden, alsmede over de beschikbare bestaansmiddelen.’

Wijziging A2/4.4

Na de eerste alinea wordt de volgende alinea ingevoegd:

‘Controle op het doel en de duur van het (voorgenomen) verblijf of op de verblijfsomstandigheden blijft achterwege ten aanzien van EU/EER-onderdanen en Zwitserse onderdanen, omdat hun recht op toegang niet aan andere formaliteiten mag worden onderworpen dan het tonen van een geldige identiteitskaart of geldig nationaal paspoort.’

Wijziging A5/5.3.3

Na subparagraaf 5.3.3.6 wordt een nieuwe subparagraaf 5.3.3.7 toegevoegd die als volgt komt te luiden:

‘5.3.3.7 Bewaring van gemeenschaps- onderdanen

De burger van de Unie wordt geacht gemeenschapsonderdaan te zijn in de zin van artikel 1, onder e, Vreemdelingenwet en wordt daarmee geacht recht op toegang en verblijf in en buiten de zogenoemde vrije termijn te hebben.

Daarom wordt hij geacht rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder i, dan wel e, Vreemdelingenwet te hebben, zolang en indien het onderzoek door de Minister naar de analogie toe te passen beperkingen en voorwaarden van Richtlijn 90/364/EEG niet heeft uitgewezen dat daaraan niet wordt voldaan (Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 7 juli 2003, JV 2003, 431).

Indien de burger van de Unie geen of niet langer verblijf beoogt als werkzoekende, (voormalig) economisch actieve, verrichter of ontvanger van diensten, student of economisch niet-actieve, noch ook als familielid van een burger van de Unie die rechtmatig verblijf heeft, en hij tenslotte ook niet voldoet aan de voorwaarden van de Richtlijn 90/364/EEG, is de vreemdeling in beginsel geen gemeenschapsonderdaan in de zin van artikel 1, onder e, Vreemdelingenwet en heeft hij geen rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, onder i dan wel e, Vreemdelingenwet.

Voorwaarden en beperkingen in de zin van de Richtlijn 90/364/EEG zijn dat de vreemdeling voor zichzelf (en voor zover van toepassing zijn familieleden) een ziektekostenverzekering heeft die alle risico's in het gastland dekt, en over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de bijstandsregeling van het gastland komen.

Een gemeenschapsonderdaan kan slechts in bewaring worden gesteld indien de Minister een besluit als bedoeld in artikel 8.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit heeft genomen, waarmee het verblijfsrecht van de vreemdeling is beëindigd of aan hem is ontzegd op grond van het feit dat de gemeenschapsonderdaan door zijn persoonlijk gedrag een actuele bedreiging van de openbare orde vormt én de vertrektermijn met een beroep op dringende redenen wordt verkort, dat wil zeggen met toepassing van artikel 8.13, vierde lid, Vreemdelingenbesluit.

Indien de vertrektermijn daarbij niet is verkort, dient de Minister, in geval betrokkene een actuele bedreiging vormt in vorenbedoelde zin, in geval van tijdig bezwaar, op grond van artikel 1.5 Vreemdelingenbesluit advies in te winnen van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken, alvorens een beslissing op het bezwaar wordt genomen. Zolang de Minister niet op dat bezwaar heeft beslist, blijft uitzetting ingevolge artikel 8.13, derde lid, Vreemdelingenbesluit achterwege en kan de gemeenschapsonderdaan, bij gebreke van zicht op uitzetting, niet in vreemdelingenbewaring worden gesteld of gehouden.

Tenslotte kan ten aanzien van een vreemdeling die stelt de nationaliteit van een lidstaat te hebben, maar geen geldige identiteitskaart of geldig paspoort toont, als regel niet worden vastgesteld dat hij burger van de Unie is, noch ook dat hij gemeenschapsonderdaan is en kan hij in bewaring worden gesteld. Indien de vreemdeling gedurende de bewaring alsnog een geldige identiteitskaart dan wel geldig paspoort van een lidstaat toont, geldt voor hem alsnog het vorenbeschrevene.’

Wijziging B2/1.1.5

In paragraaf 1.1.5 wordt, onder verlettering van de onderdelen f en g tot respectievelijk g en h, het volgende tekstonderdeel ingevoegd:

‘f. onderdanen van een lidstaat van de EU/EER, alsmede Zwitserse onderdanen die zijn gehuwd dan wel in Nederland of een andere lidstaat een geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, al dan niet met een Nederlander: zie B10/4.2.1.1; aan hen kan op daartoe strekkende aanvraag middels het model M35-E een document EU/EER worden verstrekt (economisch niet-actieven);’

Wijziging B10/1.6

In paragraaf 1.6 wordt aan het slot de volgende alinea toegevoegd: ‘Een Nederlander is in beginsel niet aan te merken als gemeenschapsonderdaan, tenzij wordt vastgesteld dat betrokkene (ook) verblijfsrecht ontleent aan het gemeenschapsrecht.

Hierbij kan worden gedacht aan een in Nederland gevestigde Nederlander die vanuit Nederland diensten verricht ten behoeve van dienstenontvangers in een andere lidstaat.

Gemeenschapsonderdaan is ook de Nederlander die in een andere lidstaat gevestigd is geweest met het oog op het verrichten van economische activiteiten en zich nadien weer in Nederland heeft gevestigd en zijn economische activiteiten hier te lande voortzet. Zie in dit verband in 3.3.4, 5.3.1, 5.3.2 en 5.4.2.1.’

Wijziging B10/1.7 vernummerd tot 1.8

In paragraaf 1.7 (ingevolge TBV 2003/18 vernummerd tot 1.8) wordt, voorafgaand aan de laatste alinea, de volgende tekst ingevoegd:

‘Ingevolge artikel 17, eerste lid, EG is een ieder die de nationaliteit van een lidstaat bezit burger van de Unie. Artikel 17, tweede lid, EG bepaalt voorts dat de burgers van de Unie de rechten genieten en zijn onderworpen aan de plichten die bij dit Verdrag zijn vastgesteld.

Bij artikel 18, eerste lid, EG is bepaald dat iedere burger van de Unie het recht heeft vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij dit Verdrag en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn gesteld.

De vreemdeling, die een geldig nationaal paspoort of geldige identiteitskaart van een lidstaat toont, toont daarmee aan burger te zijn van de Unie en wordt daarom geacht verblijfsrecht te ontlenen aan het gemeenschapsrecht en daarmee als gemeenschapsonderdaan rechtmatig hier te lande te verblijven in de zin van artikel 8, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet, zolang en indien het onderzoek naar de analogie toe te passen beperkingen en voorwaarden van Richtlijn 90/364/EEG niet heeft uitgewezen dat daaraan niet wordt voldaan (Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 7 juli 2003, JV 2003, 431). Dat onderzoek kan zich mede richten op de vraag of die burger dat verblijfsrecht ooit heeft gehad dan wel dat verblijfsrecht moet worden beëindigd. Vanaf dat moment geldt paragraaf 7.3.1.

Dat onderzoek richt zich allereerst op de vraag of de betrokken burger van de Unie verblijf houdt als (voormalig) economisch actieve of econo-

misch niet-actieve (waaronder hier mede wordt begrepen: student), indien deze burger dat stelt. Indien hij dat niet stelt of dat niet het geval is, doordat niet of niet langer is voldaan aan de beperkingen en voorwaarden van de artikelen 39, 43 of 49 EG, dan wel Verordening 1612/68/EEG of 1251/70/EEG of de Richtlijnen, wordt beoordeeld of de burger van de Unie verblijfsrecht ontleent aan artikel 18 EG.

In dat geval worden de voorwaarden en beperkingen van Richtlijn 90/364/EEG analoog toegepast en wordt onderzocht of de burger van de Unie beschikt over voldoende middelen bestaan en een ziektekostenverzekering die alle risico's hier te lande dekt.

Vanzelfsprekend geldt bij het vorenstaande dat bedoeld onderzoek door de Minister zich richt op de door de betrokken burger daartoe verschaft gegevens en bescheiden, ter onderbouwing van diens stelling dat hij een verblijfsrecht aan het gemeenschapsrecht ontleent, en voor zover die bescheiden ingevolge de ter zake geldende regels van gemeenschapsrecht mogen worden verlangd.

Indien en zolang het onderzoek niet heeft uitgewezen dat de burger van de Unie geen gemeenschapsonderdaan is, gelden voor de burger van de Unie de rechtswaarborgen van Richtlijn 64/221/EEG, waaraan de artikelen 1.5 en 8.13 Vreemdelingenbesluit uitvoering geven. Zie paragraaf 7.3.2.'

Wijziging B10/2.2

In paragraaf 2.2 wordt na de tekst van artikel 8.7 Vreemdelingenbesluit 2000 de volgende tekst opgenomen: 'Gelet op de Richtlijnen [Richtlijn 68/360/EEG (artikel 10), 73/148/EEG (artikel 8), 90/364/EEG, 90/365/EEG, 93/96/EEG (telkens artikel 2, lid 2, laatste alinea)] blijven de artikelen 8.5, eerste lid, onder b, en 8.7, eerste lid, onder c, Vreemdelingenbesluit buiten toepassing. Aan een burger van de Unie kan daarom de toegang niet worden geweigerd op grond hij ten laste komt van de Staat of van andere openbare lichamen.'

Wijziging B10/3.3.1

De tekst van paragraaf 3.3.1 komt te luiden: 'Bij de indiening van de aanvraag om toetsing aan het gemeenschapsrecht,

of de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat, en afgifte van het daaraan verbonden verblijfsdocument, waarvoor een legesbedrag van totaal € 28 is verschuldigd, dient in ieder geval een geldige identiteitskaart of geldig paspoort te worden overgelegd.'

Wijziging B10/3.3.4

Aan de tekst van paragraaf 3.3.4 wordt aan het slot de volgende alinea toegevoegd:

'Indien echter – bijvoorbeeld – sprake is van het door een Nederlander, tegen vergoeding, verrichten van diensten ten behoeve van in andere lidstaten gevestigde dienstenontvangers, zonder dat de verrichter daarbij Nederland als land van vestiging verlaat, is sprake van grensoverschrijdende diensten, waarmee die Nederlander gebruik maakt van het door artikel 49 EG gewaarborgde recht op het vrij verrichten van diensten. Bedoelde Nederlander wordt dan aangemerkt als gemeenschapsonderdaan. De echtgenote wordt dan, ook als zij onderdaan van een derde land is, eventueel eveneens aangemerkt als gemeenschapsonderdaan.

In dat geval kan ontzegging van verblijf aan de echtgenote die niet de nationaliteit van een lidstaat bezit – onder omstandigheden – strijd opleveren met het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, in de zin van artikel 8 EVRM, van de verrichter van diensten, die niet evenredig is met het door de maatregel nagestreefde doel, namelijk de bescherming van de openbare orde en veiligheid.

Daarbij kan – bijvoorbeeld – worden gedacht aan een situatie waarin enerzijds:

- a) de betrokken echtgenote – onderdaan van een derde land – ondanks de afloop van het visum voor kort verblijf de lidstaat niet heeft verlaten, en
- b) betrokkenen vervolgens in die lidstaat met elkaar zijn gehuwd, en anderzijds:
- c) er nog steeds sprake is van daadwerkelijk gezinsleven,
- d) de echtgenote zorgt voor de kinderen uit een eerder huwelijk van haar Nederlandse echtgenoot, en
- e) er geen aanwijzingen zijn dat zij een gevaar voor de openbare orde of veiligheid vormt of in de toekomst zal

vormen (zaak C-60/00 Carpenter, alsmede zaak C-459/99 BRAX).'

Wijziging B10/3.6

Aan het slot van paragraaf 3.6 wordt de volgende tekst toegevoegd:

'Al de vorenstaande categorieën kunnen eventueel aan hetgeen is vermeld in paragraaf 4.2.1 en volgende recht op voortgezet verblijf ontleen. Ook is het mogelijk dat zij op grond van de rechtstreekse werking van artikel 18 EG recht op voortgezet verblijf hebben, ondanks het feit dat zij niet geheel voldoen aan het gestelde in paragraaf 4.2.1 en volgende, in welk verband dient te worden beoordeeld of verblijfsbeëindiging een evenredig middel is. Zie in dat verband het gestelde in paragraaf 4.3.2 met betrekking tot de toepassing van het evenredigheidsbeginsel.'

Wijziging B10/4.1

De tekst van paragraaf 4.1 komt te luiden:

'Bij de indiening van de aanvraag om toetsing aan het gemeenschapsrecht, of de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat, en afgifte van het daaraan verbonden verblijfsdocument, waarvoor een legesbedrag van totaal € 28 is verschuldigd, dienen in ieder geval de volgende bescheiden te worden overgelegd:

- een geldige identiteitskaart of geldig paspoort;
- bewijs van een ziektekostenverzekering die alle risico's hier te lande dekt; deze ziektekostenverzekering mag zowel in het land van herkomst als Nederland zijn aangegaan; dit is een voorwaarde voor alle categorieën economisch niet-actieven.'

Wijziging B10/4.2.1

De tekst van paragraaf 4.2.1 komt te luiden:

'EU/EER-onderdanen of Zwitserse onderdanen die geen verblijfsrecht kunnen ontleen aan andere bepalingen van het EU-recht, respectievelijk de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat, komen voor verblijf als gemeenschapsonderdaan in aanmerking, indien en zolang zij over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van de publieke middelen. Tevens geldt dat zij voor zichzelf en – voor zover van

toepassing – hun familieleden moeten beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in Nederland dekt.'

Wijziging B10/4.2.1.1

De tekst van paragraaf 4.2.1.1 komt te luiden:

'De economisch niet-actieve EU/EER-onderdanen of Zwitserse onderdanen, als bedoeld in 4.2.1, dienen – voor zover hier van belang – aan te tonen dat zij over toereikende middelen van bestaan beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de publieke middelen komen. Onder toereikend wordt allereerst verstaan: voldoende hoog, dat wil zeggen: ten minste het netto normbedrag voor de desbetreffende categorie (alleenstaande, echt)paren/gezinnen), zijnde de bedragen waaronder ingevolge de Wet werk en bijstand aan eigen onderdanen bijstand wordt verleend. Daarnaast geldt dat onder toereikend wordt verstaan dat de middelen beschikbaar zijn voor het levensonderhoud gedurende de beoogde verblijfsperiode, met een minimum van een jaar.

Economisch niet-actieven en gepensioneerden beogen als regel langere tijd te verblijven, dat wil zeggen een jaar of meer.

Indien de middelen slechts toereikend zijn voor het levensonderhoud gedurende minder dan een jaar, bijvoorbeeld een of enkele maanden, is geen sprake van toereikendheid die kan voorkomen dat zij gedurende het verblijf ten laste van de bijstandregeling van het gastland komen.

Indien aannemelijk is dat de middelen toereikend zijn voor het levensonderhoud voor ten minste een jaar of deze ten minste zolang zullen voortduren, wordt de vereiste toereikendheid wel aangenomen.

De bron waaruit deze middelen komen (erfenis, alimentatie, onroerend goed, arbeid buiten Nederland, een uitkering, pensioen, etc.) is niet van belang, mits de gemeenschapsonderdaan de vrije beschikking heeft over de middelen of het recht op (periodieke) uitkering ervan.

Daarbij worden, voor zover van toepassing, de middelen in aanmerking genomen van een huwelijkspartner of persoon met wie de EU/EER-onderdaan dan wel Zwitserse

onderdaan een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan.

In geval van een dergelijke partner geldt immers een wettelijke onderhoudsplicht.

Hetzelfde geldt indien sprake is van een geregistreerd partnerschap, aangegaan in en erkend door een andere lidstaat.

Dit is met name van belang voor echt)paren, dan wel een paar van geregistreerde partners, waarvan beide partners onderdaan van de EU/EER zijn dan wel Zwitsers onderdaan, of een combinatie daarvan, waarbij één partner over toereikende middelen beschikt naar de toepasselijke bijstandsnorm ingevolge de Wet werk en bijstand en de ander niet.

Tevens is dit van belang voor onderdanen van de EU/EER en Zwitserse onderdanen, die met een Nederlander zijn gehuwd of een in Nederland dan wel andere lidstaat geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, waarbij slechts de Nederlandse partner over bedoelde middelen beschikt.

In die gevallen doet de betrokken EU/EER-onderdaan of Zwitserse onderdaan een aanvraag om toetsing aan het gemeenschapsrecht, als economisch niet-actieve, in plaats van een aanvraag tot het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming.

Voor zover de EU/EER-onderdaan dan wel Zwitserse onderdaan daarover de vrije beschikking heeft, kunnen inkomsten van een partner, niet zijnde huwelijkspartner en ook niet zijnde geregistreerde partner, of van een derde in aanmerking worden genomen, ook als die partner of derde onderdaan is van een derde land.

De betrokken EU/EER-onderdaan of Zwitserse onderdaan dient aan te tonen over toereikende middelen te kunnen beschikken. De betrokkene is daarbij vrij in de keuze van de bewijsmiddelen. Er kan in geval van een partner bijvoorbeeld genoegen worden genomen met een recent bankafschrift van een gezamenlijke bankrekening. Indien de toezegging van een partner of derde blijktens de tekst ervan onder zodanige voorwaarden is gesteld dat onzeker is of de betrokkene over bedoelde middelen kan beschikken, wordt aangenomen dat

de betrokkene niet de vrije beschikking over de middelen heeft.

Bij het vorenstaande wordt geen genoegen genomen met inkomsten uit illegale activiteiten. Daarmee wordt met name bedoeld de situatie waarin de echtgenoot, bedoelde geregistreerde partner of derde, zijnde onderdaan van een derde land, niet rechtmatig in de Unie verblijft, waardoor de door deze persoon uit arbeid verworven inkomsten illegaal zijn.'

Wijziging B10/4.2.1.2 en B10/4.2.2.4

In de paragrafen 4.2.1.2 en 4.2.2.4 wordt het zinsdeel 'Bij beroep op publieke middelen vervalt verblijfsrecht.' telkens vervangen door: 'Beroep op publieke middelen kan gevolgen hebben voor verblijfsrecht.'

Wijziging B10/4.3.1

In paragraaf 4.3.1 komt de laatste volzin te vervallen, die luidt: 'Op het nieuwe document dient de aantekening: "Bij beroep op publieke middelen vervalt verblijfsrecht" niet meer te worden vermeld.'

Wijziging B10/4.3.2

De tekst van paragraaf 4.3.2 komt te luiden:

'Indien de EU/EER-onderdaan of Zwitserse onderdaan een (aanvullend) beroep doet op de publieke middelen, kan dat tot gevolg hebben dat zijn rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet vervalt.

In voorkomende gevallen wordt beoordeeld of de betrokkene een onredelijke last vormt voor de publieke middelen van Nederland. De in dit verband eventueel toe te passen sanctie (verblijfsbeëindiging) moet voorts worden getoetst aan het evenredigheidsbeginsel. Het gaat daarbij om evenredigheid tussen het beroep dat op de publieke middelen wordt gedaan, en de middelen die het gastland inzet (verblijfsbeëindiging). Er is, met andere woorden, een belangenafweging vereist.

Voor de categorie van economisch niet-actieven, anders dan studenten, bedoeld in 4.2.2, geldt de volgende aanname.

Indien de betrokkene een (aanvullend) beroep doet op een uitkering voor het levensonderhoud (zoals bijstand) in het eerste jaar van verblijf, vormt betrokkene als regel een onredelijke last in de bovenbedoelde zin

en is verblijfsbeëindiging in het algemeen een evenredig middel.

In het tweede jaar van verblijf wordt een eerste, meer dan aanvullend, beroep op een dergelijke uitkering als regel een onredelijke last geacht, indien het beroep daarop drie maanden of langer voortduurt. Hetzelfde geldt voor een aanvullend beroep gedurende zes maanden of meer. In het derde jaar van verblijf wordt een dergelijk eerste, meer dan aanvullend, beroep als regel onredelijk geacht, indien het zes maanden of meer voortduurt. Hetzelfde geldt voor een aanvullend beroep gedurende negen maanden of meer.

In het vierde jaar en de volgende jaren wordt een dergelijk eerste, meer dan aanvullend, beroep als regel onredelijk geacht, indien het negen maanden of meer voortduurt. Hetzelfde geldt voor een aanvullend beroep gedurende twaalf maanden of meer. Indien de betrokkene in meer achtereenvolgende jaren van verblijf of binnen een jaar meermalen een beroep doet op een zodanige uitkering, vormt hij daardoor als regel een onredelijke last en is verblijfsbeëindiging in het algemeen een evenredig middel.

Indien betrokkene een aanvullend beroep ter zake doet van achttien maanden of meer in totaal binnen drie jaren van verblijf is verblijfsbeëindiging in het algemeen eveneens een evenredig middel.

Onder aanvullend beroep op de bijstand wordt in dit verband verstaan een beroep ter hoogte van minder dan 50% van de toepasselijke bijstandsnorm ingevolge de Wet werk en bijstand.

Bij de in dit kader vereiste belangenafweging wordt betrokken, naast de vorenbedoelde duur van het verblijf, de duur, de frequentie en de omvang van het beroep dat op de middelen van de lidstaat wordt gedaan, de reden waarom de betrokkene tijdelijk dan wel permanent niet in staat is in zijn levensonderhoud te voorzien, alsmede de banden die betrokkene nog heeft met zijn land van herkomst, alsmede diens gezinssituatie en diens medische situatie.

Het is aan de betrokken burger van de Unie, als daartoe meest gereede partij en gegeven zijn beroep op een uitkering ten behoeve van het levensonderhoud, om relevante gegevens en bescheiden ter zake te verstrekken.

Indien is vastgesteld dat betrokkene een onredelijke last vormt voor de Nederlandse publieke middelen en verblijfsbeëindiging een evenredig middel is, wordt het verblijfsrecht beëindigd en het verstrekte verblijfsdocument ingenomen (zie artikel 8.11, tweede lid, laatste zin, Vreemdelingenbesluit). De korpschef dient de EU/EER-onderdaan of Zwitserse onderdaan desgewenst in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Het vorenstaande laat overigens onverlet dat een lidstaat niet verplicht is binnen de zogenoemde vrije termijn een uitkering ten behoeve van het levensonderhoud te verstrekken die ten laste van de publieke middelen komt, en dat de vrije termijn eindigt zodra de betrokkene ten laste komt van een zodanige uitkering. Zie in dit verband 2.7.

Voor studenten, bedoeld in 4.2.2, geldt het volgende.

Het verschil met de (andere) economisch niet-actieven, die als regel langere tijd of permanent in Nederland beogen te verblijven, is dat verblijf voor studiedoelinden van deze categorie studenten per definitie tijdelijk van aard is, omdat het beperkt is tot de duur van de opleiding (zaak C-424/98).

De lidstaten zijn op grond van artikel 3 van de Richtlijn 93/96/EEG niet verplicht om aan studenten die het verblijfsrecht genieten beurzen uit te betalen om in het levensonderhoud te voorzien (studiefinanciering voor het levensonderhoud). Deze regel is bevestigd in de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (zaak C-184/99 Grzelczyk).

Een beroep op studiefinanciering, of bijstand, voor het levensonderhoud kan – ook al wordt dat beroep niet gehonoreerd – betekenen dat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden die aan het verblijfsrecht als student zijn verbonden, in welk geval het verblijf kan worden beëindigd. Verblijfsbeëindiging kan in deze gevallen echter niet het automatisch gevolg zijn. In deze gevallen vindt een evenredigheidstoets plaats.’

Wijziging B10/5.3.1

Aan paragraaf 5.3.1 wordt aan het slot de volgende alinea toegevoegd: ‘Met name een verrichter van diensten, van Nederlandse nationaliteit,

kan onder omstandigheden worden aangemerkt als dienstverrichter bedoeld in artikel 49 EG, als gevolg waarvan weigering van een verblijfsvergunning aan de echtgenote van die dienstverrichter – onder omstandigheden – een niet te rechtvaardigen inmenging in het familie- en gezinsleven van de dienstverrichter kan betekenen. Zie in dit verband 3.3.4.’

Wijziging B10/5.4.2

In paragraaf 5.4.2 wordt na de eerste volzin de volgende tekst ingevoegd: ‘Toepassing van artikel 12 van de Verordening 1612/68 kan er, op grond de uitleg die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-413/99, Baumbast en R, heeft gegeven, echter toe leiden dat het familie- of gezinslid gemeenschapsonderdaan blijft, ondanks feitelijke of juridische verbreking van de gezinsband en ondanks het feit dat het familie- of gezinslid niet de nationaliteit van een lidstaat bezit. Zie in dat verband het gestelde in paragraaf 5.4.2.1.’

Wijziging B10/5.4.2.1

In paragraaf 5.4.2.1 wordt, voorafgaand aan de laatste volzin, de volgende tekst ingevoegd: ‘Indien de EU/EER-onderdaan, aan wie het afhankelijke verblijfsrecht werd ontleend, zich in een andere lidstaat heeft gevestigd, terwijl die onderdaan in Nederland heeft verbleven op grond van het gemeenschapsrecht, heeft het minderjarige kind volgens artikel 12 Verordening 1612/68/EEG het recht in Nederland te verblijven om er algemeen onderwijs te volgen.

Hetzelfde geldt indien degene aan wie het afhankelijke verblijfsrecht werd ontleend een Zwitserse onderdaan was en in Nederland verbleef op grond van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat.

Het feit dat de ouders van het kind inmiddels zijn gescheiden of dat slechts een van de ouders EU/EER-onderdaan of Zwitsers onderdaan is of dat het kind zelf geen EU/EER-onderdaan of Zwitsers onderdaan is, heeft daarop geen invloed.

In de situatie dat het kind vorenbedoeld verblijfsrecht bezit, staat bedoeld artikel 12 aan de ouder die het kind daadwerkelijk verzorgt, ongeacht diens nationaliteit, toe bij

dat kind te verblijven om de uitoefening van dat recht te vergemakkelijken, ondanks het feit dat de ouders inmiddels zijn gescheiden of dat de andere, niet-verzorgende ouder, die de hoedanigheid van EU/EER-onderdaan bezit, in het gastland niet langer een migrerende werknemer is (zaak C-413/99 Baumbast en R). Hetzelfde geldt in geval laatstbedoelde ouder Zwitsers onderdaan is. In deze gevallen ontleent de verzorgende ouder in beginsel aan het gemeenschapsrecht een verblijfsrecht dat afhankelijk is van het verblijfsrecht van het betrokken kind, ook al is die ouder niet onderdaan van een lidstaat of van Zwitserland.'

Wijziging B10/5.4.3

In paragraaf 5.4.3 wordt de zin: 'Het familie- of gezinslid heeft recht op voortgezet verblijf, indien de hoofdpersoon, die zijn verblijfsrecht ontleende aan EG-verordening 1621/68 of de Richtlijn 73/148/EEG, op het tijdstip van overlijden ten minste twee jaar voortdurend rechtmatig verblijf in Nederland had.'

vervangen door de volgende zin: 'Het familie- of gezinslid heeft recht op voortgezet verblijf, indien de hoofdpersoon, die zijn verblijfsrecht ontleende aan Verordening 1612/68/EEG of de Richtlijn 73/148/EEG, onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van overlijden ten minste twee jaar voortdurend in Nederland woonde(zaak C-257/00 Givane e.a.).'

Wijziging B10/7.1

De laatste alinea van paragraaf 7.1 vervalt.

Wijziging B10/7.2.1

De tekst van de laatste alinea van paragraaf 7.2.1 wordt vervangen door de volgende tekst:

'Indien er redenen zijn om te veronderstellen dat de gemeenschapsonderdaan criminele of ongunstige politieke antecedenten heeft, dient de korpschef steeds een aanwijzing aan de Minister te vragen.

Bij de bevoegde diensten van de Staat van herkomst van de betrokken gemeenschapsonderdaan, zullen door de Minister nadere inlichtingen omtrent zijn antecedenten worden

ingewonnen. Indien blijkt van eerder verblijf van de gemeenschapsonderdaan in ons land, dienen omtrent hem tevens inlichtingen te worden ingewonnen bij de korpschef van zijn vroegere woon- of verblijfplaats.'

Wijziging Model M18

Model M18 (beschikking weigering toegang) wordt vervangen door de bijlage die bij dit TBV is gevoegd.

Tot slot

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dag-

tekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Voor zover van toepassing zullen de bovenstaande wijzigingen worden verwerkt in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*

Model M18 Beschikking weigering toegang aan onderdanen van de EU/EER of van Zwitserland (art. 8.5 c.q. 8.7 van het Vreemdelingenbesluit)

V-nummer:
IND-nummer:
KMar-incidentnummer:

Aan

Achternaam:
Voorna(a)m(en):
Geboortedatum:
Geboorteplaats:
Geboorteland:
Nationaliteit:
Geslacht:
Burgerlijke staat:
Adres:
Postcode/Plaats:
Houder van (aard reisdocument en nr):

Werd heden op grond van artikel 8.5 c.q. 8.7 van het Vreemdelingenbesluit de toegang tot Nederland geweigerd omdat hij/zij:

- Een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde / de nationale veiligheid*; hetgeen blijkt uit het feit dat:

(concrete omschrijving van de feitelijke redenen die betrekking heeft op de openbare orde of de nationale veiligheid)

- Lijdend is aan een van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij het Vreemdelingenbesluit, namelijk _____ (aangeven welke ziekte of welk gebrek).

(geldt ingevolge artikel 8.5 van het Vreemdelingenbesluit niet voor Belgen en Luxemburgers)

_____ (plaatsnaam) _____ (datum)

De ambtenaar belast met grensbewaking / toezicht op vreemdelingen*,

_____ (naam ambtenaar belast met grensbewaking / toezicht)

_____ (handtekening van de ambtenaar)

* doorhalen wat niet van toepassing is

Administratief beroep

Tegen deze beschikking kan een administratief beroepschrift worden ingediend. Het administratief beroep kan worden ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzonder gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Het administratief beroepschrift moet worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking bekend is gemaakt. Daarbij is aan te bevelen dat een afschrift van de beschikking wordt overgelegd.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een administratief beroepschrift tijdig is ingediend indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Het beroepschrift moet worden ingediend bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Immigratie- en Naturalisatiedienst.